HROM - Časopis žáků II.stupně ZŠ I.Sekaniny

listopad 2020

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 14:41

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:40

Úvodní slovo redakce

Milí čtenáři časopisu HROM, zdraví tě nová redakce! Náš časopis opět zaznamenal nové změny. Již v minulém školním roce žákovská rada změnila název a nyní dále pokračujeme v novinkách.
Nějakou dobu žijeme převážně online a to zkomplikovalo i naši práci. Naštěstí jsme stihli vytvořit nový tým tvořený zástupci každé třídy a připravili jsme se na nové prostředí časopisu. Tak tě, čtenáři, zkoušíme oslovit jinak. Náš časopis má svou podobu online i PDF a dostupnou na více místech, protože chceme ukázat,co tvoříme. Už tě nečekají jen články s událostmi (těch také bohužel vlivem situace moc nebylo), ale snad tě zaujme naše vlastní tvorba, videa, zajímavosti z aktuálního dění, vtipy ad. Do časopisu může aktivně přispívat prostřednictvím svých zástupců každá třída a ukázat, jak žije! A to nejlepší - ukaž nám, že se ti něco líbí a označ takový článek. Potěšíš autora i celou redakci.
A co uvidíš v časopise? Např. video o výrobě vánoční ozdoby, rozhovor s učitelem, vtipy, článek o oblékání...
Za redakci doufáme,že změny oceníš a dáš nám vědět, jak se ti líbí/nelíbí. Přejeme HROMU hodně stálých čtenářů.
redakce

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:40

Rozhovor spanem učitelem Goršanovem

Při dnešním rozhovoru vyzpovídala Tamara všem známého pana učitele Víta Goršanova. Na naší škole učí matematiku, fyziku a zastává také funkci třídního učitele. Co o něm ale možná nevíte? Dočtete se zde v mém rozhovoru.

Na začátek bych se Vás zeptala, jaká povolání jste už za svůj život vystřídal?

Tak kromě učitele jsem dlouhá léta působil v rádiu Kiss, kde jsem si vyzkoušel práci redaktora zpravodajství, moderátora a podílel se i na organizaci akcí pro veřejnost.

To zní velmi zajímavě, jaká povolání jsou tedy aktuální?

Učitel na Sekanince a moderátor v ostravském rozhlase.

Můžete nám prozradit, jak dlouho pracujete pro Český Rozhlas?

Prakticky od mého nástupu na naši školu, takže tři a půl roku.

Jak jste se vlastně dostal k Českému Rozhlasu?

Mluvené slovo je můj život, a tak když jsem měl možnost kromě učitelování opět začít i moderovat, neváhal jsem. A díky vstřícnosti vedení naší školy mohu vykonávat tyto profese obě současně, prioritou je pro mě ale naše škola a žáci v ní.

A co aktuální pandemická situace, ovlivnila Vás ve výkonu Vašich povolání?

Tak co se učení týká, víme všichni, jak probíhá distanční výuka, která mě mimochodem dvakrát netěší, mám raději osobní kontakt s žáky; v rozhlase se pak snažíme příliš se nepotkávat, abychom se navzájem nenakazili, to by pak neměl kdo vysílat.

Na závěr prosím popište pro naše čtenáře, jak probíhá Vaše typické rozhlasové vysílání.

Přijdu do studia pár minut před začátkem vysílání, odbavím zprávy, které čte zprávař, a pak už se věnuji vlastnímu vysílacímu bloku, který trvá obvykle šest až sedm hodin. Což znamená, že pouštím písničky z předem připraveného playlistu, slovem uvádím připravené reportáže a rozhovory se zajímavými lidmi a hlavně se snažím posluchačům přinést přes rozhlasové vlny pohodu, dobrou náladu a hezké zážitky.

Děkuji, že jste pro náš časopis obětoval čas a odpověděl na otázky. Vaše povolání je velmi zajímavé a je to jediné dobře, když se o tom škola dozví.

Tamara, 7.C

ANONYM 01. PROSINEC 2020 15:41

Návod na výrobu vánoční dekorace

Vánoce se blíží a je třeba i vyzdobit pokoj. Sára pro tebe připravila skvělý návod, jak bez starostí vytvořit vánoční dekoraci.
Sára, 7.A

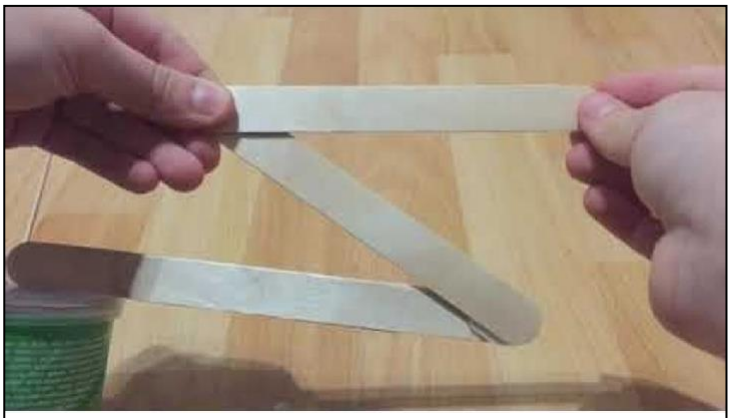

HROM návod na vánoční dekoraci
od uživatele Sára Hrbáčová
YOUTUBE

ANONYM 01. PROSINEC 2020 15:41

Recenze na knihu

Milí čtenáři a další milovníci knih všeho druhu, ráda bych vám představila knížku Země příběhu. Země příběhů je dobrodružná kniha s více než špetkou magie. Kniha není jenom jedna má dokonce šest dalších úžasných dílů. I když je jich hodně nenechte se odradit ,protože přečtení fakt stojí zato. V příběhu se dvojčata Alex a Conner dostanou do kouzelné země , kde je čeká plno nových odhalení a velice nebezpečná cesta zpět do normálního světa. Občas ,když jsem ji četla jsem si říkala ,že to se vážně muselo stát ,protože není možné ,aby měl někdo jako autor knihy (Chris Colfer) tolik fantazie. Jsem hrozně moc ráda ,že jsem si mohla takovou knížku přečíst. Rozhodně doporučuji nejen pro holky ,ale i pro kluky. Tak co kdo má chuť si přečíst co se stalo sourozencům Baileyovým a jaké tajemství odhalí?
Ema, 7.A

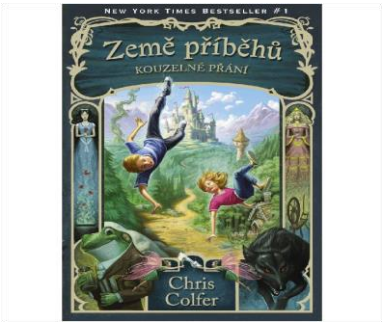

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:42

Spisovatelské okénko

Chtěla bych vám vyprávět příběh, který se stal mému dědečkovi. Bohužel jsem ho nepoznala a viděla jen na fotkách. Umřel dávno předtím, než jsem se narodila. Mamka mi vyprávěla, že to byl dobrý člověk s dobrým srdcem.
Příběh se stal v roce 1949 u malého města na jihu Čech. Dědečkovi bylo tehdy 10 let.
Jednoho dne moje prababička poslala mého dědečka pro nákup. Dala mu peníze a jel na kole, aby byl doma co nejdříve. Cestou potkával lidi, které znal už delší dobu. Když přijel do obchodu, vytáhl seznam, kde měl věci napsané. Jak dával věci do košíku, uviděl stejně starého kluka, jak si dává něco do kapes. Děda k němu přistoupil a řekl mu: ,,Vrať to zpátky nebo to zaplať''. Kluk se leknul a žďuchl do dědy. Děda upadnul a přitom něco shodil z regálu. Najednou se všichni otočili i prodavač. Začal křičet: ,,Co to tam vyvádíte!?''. Kluk i děda se vylekali a oba se rozběhli k východu. Prodavač utíkal hned za nimi. Děda nasedl na kolo, ale kluk do něho vrazil, až dědu shodil z kola a utek. Když děda uviděl prodavače, jak se k němu blíží, začal taky utíkat.
Děda běžel obrovskou rychlostí. Vrážel do lidí. Proběl kolem cukrárny až doběhl k náměstí. Zastavil se, až když viděl, že za ním nikdo neběží. Najednou, ale přijelo auta, z kterého vystoupil vysoký muž v uniformě. Přišel k dědovi a odvedl ho do auta.
Muž odvedl dědu na policejní stanici, kde stál už u dveří i pan prodavač. Policista ho zavedl do jedné místnosti, kde seděl další muž s telefonem u ucha. Do telefonu mluvil rozčileně a pak ukázal na sedadlo, kam si má děda sednout. Čekal tam zhruba 10 minut, nikdo během té doby s ním nepromluvil. Najednou se objevil kluk, který byl s ním v obchodě. Posadili ho hned vedle dědy. Oba dva se na sebe podívali a bylo vidět, že mají oba strach, co se bude dít. Muž, který telefonoval, odložil sluchátko a začal se jich vyptávat, jak to bylo. Samozřejmě každý podával svou verzi. Zatím co dědeček neměl důvod si vymýšlet a řekl, jak to bylo, kluk vedle něho nevěděl, co říct a vymýšlel si nepravdivé věci. Po té kluka odvedli do jiné místnosti a vyslýchali je každého zvlášť. Později do budovy vstoupila jeho mladá žena.

Děda si všimnul paní u dveří a hned věděl, že je to jeho maminka. Nepřemýšlel, rozběhl se za ní a obejmul jí. Mamka se ho ptala, jestli je všechno v pořádku a děda odpověděl: ,, Nemám nákup a ani kolo''. Maminka, ale znala pana prodavače, kterému všechno řekli, ten dědu pochválil.
Cestou domů se stavili pro chybějící nákup a dědečkovo kolo. Mamka mu nakonec koupila nějakou odměnu a děda byl rád, že to nedopadlo špatně.

Sára, 9.B

ANONYM 01. PROSINEC 2020 15:45

Rozhovor

Nela chodí do 7.ročníku. Od malička má ráda koně a tak na koních i jezdí. Její koníček je jízda a starání se o koně. Proto naše redakce přináší exkluzivní rozhovor s touto žákyní. Možná některé žáky tento článek tak zaujme,že začnou trénovat. :)

1) Kdo tě přivedl k tomuto koníčku?
K mému koníčku mě přivedla rodina.
2) Jak dlouho se tomuto věnuješ?
2 roky aktivně.
3) Kolik hodin týdně jezdíš na koni?
Každý den, jen když mám s koníky dělat něco jiného, tak to udělám.
4) Už jsi byla na nějakých soutěžích?
Ne,nebyla,ale moje nejlepší kamarádka byla na mistrovství České Republiky v Pony kategorii.
5) Jaké oblečení k tomuto sportu potřebuješ?
Potřebuji k tomu: Jezdecké boty = Pérka
Jezdecké kalhoty = Rajtky
Triko,mikinu nebo bundu - podle počasí
A samozřejmě to nejdůležitější - jezdeckou helmu
6) Kde probíhá trénink?
Přes zimu v hale a jinak na jízdárně.
7) Vyhrála jsi už nějakou cenu?
Ještě ne,ale v budoucnosti možná :).
8) Podporují tě v této činnosti rodiče?
Ano, podporují a za to jim děkuji.
9) V jakých věkových kategorií se vyučuje ježdění na koni?
Na Ranči,kde jezdím,učíme děti už od 6 let.
10) Doporučila by jsi tento sport i menším dětem?
Ano,doporučila bych to dětem tak od věku 6 let,pokud chtějí začít trénovat a jezdit. Je to super koníček.
11) Je tento sport fyzicky náročný?
Ano i ne,protože hodně záleží i na koni,sedle atd...
12) Měla jsi už nějaké vážnější zranění?
Naštěstí ne,ale jednou jsem z koně spadla a měla naraženou ruku.
13) Existují v jízdě nějaké sestavy a jaké například?
Ano,existují a je jich podle mě spousta například Parkur,Dostihy,Drezůra,Cross country,Military,Western nebo Voltiž.
14) Co všechno obstarává péče o koně?
Ráno pustíme koníky do ohrady a jdeme házet - to znamená,že vybereme koním špinavou slámu(a dáme ji do koleček,které následně vyvezeme na hnůj a jdeme nastýlat čerstvou slám. Nakrmíme koníky senem nebo senáží = mokré slisované seno. Poté dáme oves a vitamíy všem koním,kteří to potřebují. Zavoláme na koně a z ohrady a poté je necháme nažrat, mezitím si zajdeme taky na oběd. Po obědě jdeme jezdit třeba na jízdárnu,na pole nebo do lesa. Až dojezdíme, tak uložíme koníky a kdyžtak jim dáme ještě nějakou koňskou pochoutku a my se buď jdeme postarat o další koně nebo jdeme s holkami dělat blbosti. Potom už je večer, tak nakrmím mého koně Nikki senem,senáží nebo ovsem a nasypu ji granule.
15) Jaký je tvůj cíl?
Chtěla bych se stát trenérkou nebo veterinářkou a potom mít malinký ranč nebo malou farmu s malou klinikou.

Rozhovor pro vás připravila Eva, 7.A

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:42

Pro zasmání...

ANONYM 01. PROSINEC 2020 15:45

Fotokoutek

Podzimní příroda umí být okouzlující. Doporučuji si zajít do přírody, uklidnit se a od všeho si odpočinout.

Fotokoutek pro vás připravil

Bernard, 9.B

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:43

Se současným obdobím se vyrovnáváme různě. Možná už máme vryté různé hesla a návody. My vám taky jeden přinášíme...Podívej se na video plné zajímavostí. Věděli jste o všech?

Denis, 9.A

Stay Safe During Quarantine With These 12 Easy Hacks!! Blossom
od uživatele Blossom
YOUTUBE

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:44

Události ve škole

Zdravá svačinka

Začátkem října jsme ještě stihli navštívit s některými žáky sedmých ročníků Střední školu společného stravování v Ostravě – Hrabůvce. Dopravu jsme měli zajištěnou od školy tam i zpět. Naši žáci se celé dopoledne věnovali zdravé výživě. Nejdříve se teoreticky seznámili s nutností zdravého stravování v průběhu celého lidského života. Sestavovali části trávicí soustavy a společně ve skupinkách vyplňovali pracovní list. Poté si oblékli slušivé zástěrky a spolu se studenty SŠSS přešli do cvičné kuchyňky, kde připravovali různé pokrmy. V kuchyňce vládla správná pracovní atmosféra a žáci se s chutí zapojovali do přípravy různých jídel – např. brokolicové a luštěninové pomazánky, plněné tortily nebo tvarohovo – pudinkové svačinky. Nakonec si vše pěkně naservírovali na stůl a pustili se do ochutnávání svých výrobků. Vše poté zapili zdravým smoothie z mrkve a jablek. Nakonec si děti odnesly nejen naplněná bříška, ale i drobné odměny a prima recepty na zdravou svačinku .

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:44

Události ve škole

Neleníme ani během distančky. Žáci 7. tříd se v rámci přírodopisu učili o rybách mořských i sladkovodních, které tvoří důležitou část zdravého jídelníčku. Mnozí vytvořili rybí pokrmy, které lahodí nejen našemu oku:-)

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:44

Události ve škole

Zdravá svačinka

Začátkem října jsme ještě stihli navštívit s některými žáky sedmých ročníků Střední školu společného stravování v Ostravě – Hrabůvce. Dopravu jsme měli zajištěnou od školy tam i zpět. Naši žáci se celé dopoledne věnovali zdravé výživě. Nejdříve se teoreticky seznámili s nutností zdravého stravování v průběhu

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:44

Vtipy

Už jsme vám doporučili objevování podzimní přírody, ale proti aktuální situaci se dá bojovat i vtipem:

Chuck Norris chytl koronavirus, bylo mu ho líto, tak ho zase pustil

Koronavirus nevydrží dlouho, protože byl vyroben v Číně .

Pepíček: Maminko, děti se mi smějí, že mám koronavirus.

Maminka: Tak se na ně vykašli !

Denis, 9.A

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:43

Spisovatelské okénko

Jaký příběh se vypráví va vaší rodině?

Když byl můj dědeček malý a chodil do školy, měl málo kamarádů, někteří spolužáci se mu posmívali. Dědeček měl vadu řeči, ráčkoval. Prababička se ho snažila naučit správně mluvit, ale neuměla to, pradědeček ho za to plácal přes zadek, ale také bezvýsledně.

Ve škole byl dědeček pilný žák, plnil všechny úkoly, v hodinách se hlásil. O přestávkách se mu děti posmívaly, protože neuměl správně mluvit, a ještě byl prý hrozný šprt. Děda mi vyprávěl, co mu jednou řekl jeho spolužák Josef, který měl trochu nadváhu: „Karle přestaň se pořád hlásit, jsi hrozný šprt, a jestli toho nenecháš, tak tě zbiju, když ráčkuješ, vypadáš jako papoušek, co chce na záchod, ha ha ha.“ Děda mu odpověl: „Ty si chceš začínat? Mám říct paní učitelce, že jsi rozbil lavici? Ty zase vypadáš jako přecpaný hroch.“

Děda měl na hodinu náboženství faráře z kostela, který se ho také snažil odnaučit ráčkovat. Vždy, když děda zaráčkoval, farář ho zatahal za ušní lalůčky. Jednou mu farář řekl: „Jestli dneska ani jednou nezaráčkuješ, tak nechám tvé lalůčky na pokoji. Zkoušej si pořád dokola opakovat tdubka, tdnka, tdubka, tdnka…“ Děda odpověděl: „Co když se mi to nepovede?“ „Tak toho nenechám, dokud se to nenaučíš.“ Děda to ten den nezvládl a přišel domů se zkrvavenými lalůčky. Doma se ho mamka zeptala: „Že ty ses zase popral se spolužáky?“ Děda odpověděl: „To mi udělal farář, kterého máme na náboženství.“ Uběhlo několik týdnů. Farář mu jedno ucho jednou málem utrhl, takže si děda dával větší pozor a pilně cvičil a už měl pocit, že se ráčkovat skoro odnaučil.

Jednou ve čtvrtek, se děda vsadil s farářem, že když se mu povede celý příští týden nezaráčkovat, tak celé třídě odpustí test. Farář souhlasil. Děda se snažil vůbec ve škole nemluvit a farář se mu to snažil překazit, ale marně. V páteční hodině matematiky, si farář zavolal k sobě Josefa, všem ve třídě to přišlo divné, protože Josef výjimečně nic neprovedl. Ale Josef mlčel jako hrob. Všechny děti si šly užít víkendu.

V pondělí měli český jazyk, počty, přírodovědu a poslední hodinu náboženství. Ten den ve škole chyběl Josef. Najednou do školy vběhlo prase a děda vykřikl: „Hele prrrase!“ Farář ihned zareagoval: „Ha, porušil jsi sázku, vyhrál jsem já, test dnes píšete poslední hodinu!“

Děda o velké přestávce přemýšlel, co dělalo prase ve škole. Najednou se dovtípil a s celou třídou za zády se šel zeptat Josefa: „Josefe, co o tom víš?“ Josef dělal, že nic, ale se nakonec přiznal: „Farář mě navedl, ať vypustím naše prase, že za to dostanu zadarmo jedničku.“ Všichni spolužáci se na něho i faráře naštvali. Společně šli za ním a řekli mu, že znají pravdu, že je to nefér. Že to neřeknou řediteli, když dá všem jedničky a Josefovi test. Děda mi tehdy říkal, že to byl jeho nejúspěšnější den na základní škole. Přesvědčoval mě, že takhle to opravdu bylo a řekl mi raději celý příběh znova. Nešlo mi do hlavy, jak mu mohl trhat ušní lalůčky do krve, tak mi ukázal jizvy na důkaz pravdy. Jsem rád, že toto se v dnešní době nemůže stát.

Kuba,9.B

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:46

Projekt Barvy podzimu

V rámci mezipředmětových vztahů mezi přírodopisem, tělesnou výchovou a českým jazykem jsme vytvořily třídní projekt Barvy podzimu v 6.A. Zdá se Vám, že to nelze? Přesto to možné je a žáci 6.A se toho se ctí zhostili. Při distanční výuce se hlavně sedí u počítače, proto mnozí přivítali, že ve Dni bez počítačů (případně o víkendu či o státním svátku) mohli vyjít s rodiči do přírody nebo si venku zaběhat. Podzim patří mezi nejbarevnější

měsíce a bylo by škoda nevyužít toho k focení přírodních krás. No, a pak se spokojení a unavení výletníci vrátili domů a krátce o svých zážitcích napsali. S jejich pracemi jsme obě vyučující velmi spokojeny.
Mgr. Kupková a Mgr. Mazurková

Za domácí úkol jsme dostali vypravit se do přírody na naše oblíbené místo a vyfotografovat podzimní přírodu. Má volba byla hned jasná, protože mé oblíbené místo v blízkosti mého bydliště se nachází v areálu porubské Myslivny.
Vyšli jsme hned ráno- já a moje mamka. Sluníčko sice dnes moc nesvítilo, ale hlavní je, že nepršelo. Po cestě jsme se stavili u mojí babičky, kde jsme si vyzvedli jejího pejska, který byl moc rád. Dále jsme již pokračovali ve třech.
Při vstupu do lesa jsme potkali jen pár sportovců, jinak byl les téměř prázdný. Ihned jsme začali sledovat, co zajímavého v přírodě vyfotíme. Nejdříve nás zaujal potok, krásné stromy, ostružiny a v tom, když jsme se pozorně dívali, moje mamka uviděla v houští ležící srnu. Opatrně jsme přistoupili a já ji vyfotil, ona jen nehybně ležela a byla dokonale maskovaná, že ji ani Tedy nepostřehl. Nechtěli jsme srnu dlouho rušit v jejím odpočinku, a tak jsme raději pokračovali dále. Všude kolem nás byla spousta spadaného listí, které už ztratilo svou pestrou barvu a převládaly spíše různé odstíny hnědé barvy.
Cestou zpět přes pole jsem běžel, Tedy mě s radostí následoval a jen sem tam pokukoval po mamce, kterou si vždy pozorně hlídá.
U babičky jsme dostali teplý čaj a babička byla spokojená, že má společnost. My ji povyprávěli naše zážitky z lesa. Filip Knap

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:39

Barvy podzimu

Na procházky teď chodíme hodně často. Je to hlavně proto, abychom neseděli doma, když nám zrušili všechny kroužky. Naše poslední delší procházka byla dlouhá asi 8 km. Na procházce jsem byl s rodiči a sestrou. Vyšli jsme od vlakového nádraží v Děhylově. Šli jsme směr Jilešovice takovou kamenitou cestou. Tam nás překvapilo, že tam někdo doma na zahradě choval lamy. Z Jilešovic jsme pak pokračovali kolem řeky Opavy směr Loděnice. Kolem řeky to bylo moc hezké. Svítilo sluníčko a všude byly barevné listy na stromech. Na Loděnici jsme si dali kofolu a šli směrem k vlakovému nádraží, kde procházka končila. Trochu mě bolely nohy, ale jinak to byl super den.
Vojta Jendrisek

V sobotu jsme se šly projít s mou sestrou do lesa. Bylo tam plno barev a bylo to nádherné. Cestou jsme potkaly srnku a 2 koloušky. S sebou jsme si vzaly igelitové sáčky. A že všech kopců, co tam byly, jsme se sklouzly po listí. Cestou jsme posbíraly nějaké ty listy. Doma jsme je pak vylisovaly. Bylo to tam úžasné moc se mi to líbilo a užila sem si to. Doma jsme ze zbylých listů vytvořily zvířátka. A také další ozdoby.
Lucka Fišáková

O podzimních prázdninách jsme celá rodina odjeli na víkend do Jeseníku. Abychom se vyhnuli co nejvíce lidem, rozhodli jsme se jít na túru na zdejší vrchol. Na pohled se hora nejevila vysoká, ale zdání klame. Vyrazili jsme krátce po jedné hodině. Nejprve jsme šli hustým lesem, ve kterém byla zároveň vybudovaná běžecká trasa. Na cestičce bylo popadané listí ze stromů, které bylo pestře zabarvené. Najednou se před námi objevil prudký kopec, který jsme všichni museli zdolat. Kolem nás zpívali ptáci, pod nohama nám šustilo listí, kolem stromů občas pobíhali veverky. Po necelé hodince jsme vyšli na samotný vrchol. Byl odtamtud krásný výhled na městečko Vrbno pod Pradědem a okolní lesy. Při sestupu jsme potkali na pasece srnky. Počasí nám vyšlo krásné slunečné. Všichni jsme si užili krásný den mimo město. Jakub Čajčík

Na procházku za podzimní přírodou jsem se vypravil do lesa u Plesné. Cestou jsem potkal docela hodně lidí, kteří byli na procházce nebo sportovali. Počasí bylo pěkné oproti minulým dnům, kdy nás obklopovala mlha. V lese jsem viděl pár hub, ale jednalo se asi o houby nejedlé. Zaujala mě houba, která rostla na bříze a kterou jsem vyfotil. Došel jsem ke krmelci, ve kterém byly dýně. Na zemi vedle krmelce ležely na zemi kaštany, které někdo přichystal pro zvířata. Na procházce jsem zahlédl v dálce nějaké zvíře, které jsem nerozpoznal. Bylo moc rychlé a uteklo za stromy. Asi to byl možná zajíc. Filip Valeček

Byla jsem na chalupě s taťkou a babičkou. Na zahradě jsme uklízeli spadlé listí fukarem. S taťkou jsme pak toto listí odváželi na kompost.
Druhý den taťka řezal staré ovocné stromy na zahradě, pomáhala jsem mu se spadlými větvemi.
Potom jsem sekala malé větve sekyrkou na plánované obydlí pro ježky- ježkoviště. Ještě ten den jsme připravili políčko na výsadbu česneku. Každý den jsme museli nanosit dřevo k topení. Další dny jsme stále uklízeli naši velkou zahradu. Když jsem si vzala ven mobil, tak jsem fotila koně od sousedů. Pokud má moje kamarádka ze sousedství čas, tak si jdu s ní hrát. Nina Kováčová

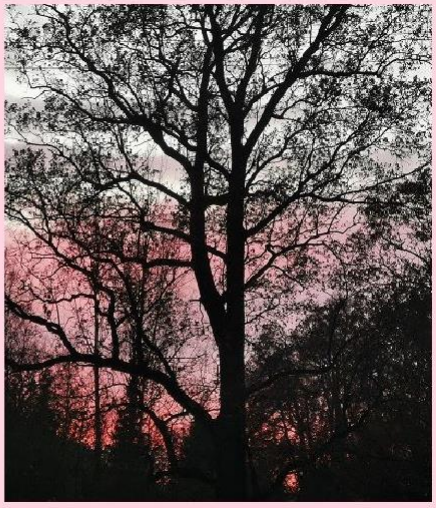

Mé pocity z vycházky jsou nádherné. Barvy podzimu jsou doslova okouzlující. Náš pes se přímo ztrácí v lese, má úplně stejnou barvu srsti jako listí v lese. Musím si ho hlídat, aby mi neutekl. Náš pes hezky poslouchá. Sem tam si zazlobí, ale dá se to vydržet. Prostě náš pes má pubertu a to nikdy není dobré. Jsem ráda, že je můj dobrý společník na procházkách a taky doma. Tato procházka s ním je krásná, protože já ráda fotím. Proto mám ráda podzimním počasí, protože vždy najdu dobré nápady na fotky. Lucka Koběrská

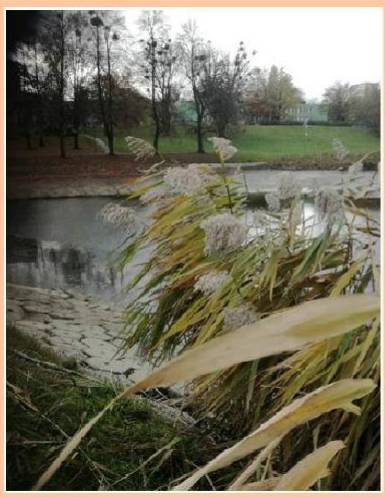

Dnes v neděli 15.11. jsem běžela do pustkoveckého parku k rybníku. Bylo to zhruba 2,3 kilometrů. Cestou jsem viděla veverku, tenisové hřiště a dřevěné sochy. Moc se mi nelíbil skoro vypuštěný rybník. Naopak se mi zalíbil malý chodníček se zvěrokruhy a dřevěné sochy. Také jsem si udělala pár fotek v okolí. Potom jsem si u rybníku na lavičce chvíli odpočinula, pak si jej obešla a vydala se na cestu zpět domů. Cestou nazpátek jsem se zdržela hledáním placatých kamínků. Pár jsem jich našla a vzala s sebou domů, kde na ně ráda maluji barvami. Dnešní procházka byla moc fajn a těším se na další. Sophie Slováková

V sobotu jsme se rozhodli s taťkou a bráchou jet na výlet do Šilheřovic. Auto jsme zaparkovali u hotelu. Vydali jsme se cestou podél stromů (neboli alejí). Zabočili jsme do lesa a šli jsme lesní cestou. Skoro jsme neviděli na cestu, protože cesta byla zahrabaná listím různých barev a velikostí. Den byl slunečný a les byl plný barev. Podél cesty jsme uviděli příkopy a za příkopy jsme viděli první bunkr. Bunkr byl volně přístupný, takže jsme mohli jít dovnitř. Vytáhli jsme baterky a opatrně šli dovnitř. Místnosti byly opuštěné a některé zasypané. Šli jsme ven a na konec výletu jsme se šli podívat na západ slunce. Ten jsme pozorovali z tanku, na který jsme vylezli. Zima a tma nás vyhnala domů. Michael Mikulášek

Pro splnění domácího úkolu jsem si vybral procházku Pustkoveckým údolím. Když jsem byl malý, chodili jsme tam každý den. Pustkovecké údolí se změnilo, ale chodí tam hodně rodin s dětmi. Při procházce můžeme vidět dřevěné sochy, například draka, ducha, trpaslíky. Před rybníkem je nové hřiště, které je teď zavřené. Vždycky, když procházíme kolem rybníka, vzpomenu si, jak jsem tam ujel taťkovi na kole a málem spadl do rybníka. Rybník se na podzim vypouští a bez kačenek je takový smutný. U spodní části rybníka jsou sluneční hodiny, které v podzimním počasí nefungují. Mám rád, když nohama kopu do listí. Vydává to příjemný zvuk, připomínají chůzi ve sněhu. Při zpáteční cestě jsem doufal, že uvidím veverku, kterou jsem tam vídal, když jsem byl malý, ale neviděl jsem ji. Filip Jízdný

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 14:57

Oblékání a móda

Každý má svůj styl a i když nemá, je to samozřejmě v pořádku. Každá osoba si svůj styl najde, ať to trvá měsíce nebo i roky. Já si prošla snad všemi různými styly o pořád nenašla ten svůj. Tenhle článek ale není o tom abych si stěžovala, ale abych vám představila populární styly ze sociálních sítí a pomohla teoreticky i váš styl. Styly se spíše v dnešní době nazývají aesthetic styles /esˈθetɪk stajls/ – estetické styly.

1. **Žlutá**

První estetika, na kterou se zaměřím, se stala populární v roce 2018, ale teď to vypadá, že se stává méně populární. Ti, kteří se skutečně zajímají o žlutou barvu a mají ji rádi, našli v žluté estetice krásný smysl pro styl a ti, kteří rádi mění věci, začali přecházet do jiné estetiky, jako je retro nebo umělecká estetika. Na vznik tohoto stylu měl silný vliv Vincent Van Gogh, který do svých obrazů velmi rád používal žlutou i modrou. Také měl rád

slunečnice, které se staly základem fotografie a někdy i dekorem žluté estetiky.

Pokud jde o oblečení, zdá se, že ležérní je způsob, jak jít do žluté estetiky. Ti, kteří mají žlutou estetiku, často nosí žluté boty Converse nebo Vans, jednoduché džíny a žluté tričko nebo svetr. Pro mírně přepychový vzhled jsem také viděl žlutě zbarvené brýle a světle žluté šaty vyskakující v těchto žlutých estetických skříních. Dalším běžným doplňkem je batoh Kanken, obvykle ve stínu zvaném Teplá žlutá.

1. **Vintage /vintáž/**

Vintage estetika má hodně společného s retro estetikou, které se budu věnovat později, ale myslím si, že v této estetice je klíčový rozdíl. Vintage estetika má tendenci se soustředit na věci od 60. let a zpět, jen s náznaky ze 70. a 80. let. Na druhou stranu retro estetika má tendenci soustředit se na věci od 70. let 20. století s mírnými náznaky 60. let. Pokud jde o oblečení, vintage estetický styl má tendenci používat pastelové barvy nebo klasické neutrální barvy, jako je bílá, krémová a béžová. Červená se také může objevit na rtech, nehtech nebo v doplňcích, zejména pokud jde o sofistikovanější a povýšený vzhled. Ve vintage estetice se používá spousta sukní a šatů pro ženské osobnosti, které lze vidět v kombinaci s mokasíny, lodičkami, kolečkovými bruslemi nebo teniskami (pro modernější vzhled). Pro mužnější pocit vypadají košile s límečkem a pletené svetry s párem kvalitních kalhot nebo jednoduchou sukní zvláště v kombinaci s kvalitní obuví. Příklad tohohle stylu je film pomáda.

1. **Retro**

Retro estetika má tendenci se soustředit na předměty a styly od 70. do 90. let, i když stále můžete najít náznaky 60. let. V poslední době mnoho lidí, kteří se řídili trendem žluté estetiky, přechází k retro estetice, což je snadný posun, protože žlutá byla v 70. a 80. letech oblíbenou barvou. Jak jsem již zmínila, retro estetika má tendenci více se soustředit na 70. léta a dále a má také sytější barvy, jako jsou jasně červená, žlutá, oranžová, modrá a zelená. Co se týče oblečení, jednou z věcí, která se v tomto stylu opakuje jsou grafická trička. Obvykle jsou tyto trička plné barev s jednoduchým textem, obrázkem či logem, někdy se objeví složitější design, například obal alba. Oblíbeným znakem jsou pruhy jsou také velmi časté na tričkách, svetrech a také polokošilích s límečkem jsou docela běžné. Pokud jde o kalhoty, kostkované kalhoty nebo mom džíny (volné džíny) jsou oblíbené pro každodennější vzhled, ale příležitostně uvidíte džínové nebo kostkované sukně, šortky a kalhoty. Tónované sluneční brýle, velké barety, výrazné náhrdelníky, drobnosti a boty Converse - to vše je běžné příslušenství, které se používá k dokonalému vzhledu.

1. **Jemná jednoduchá estetika**

Hlavními znaky tohohle styly jsou světlé barvy, jednoduché kousky oblečení bez výrazných potisků. Světlé barvy jsou velmi důležité, protože musíte nosit správné barvy, jinak nedostanete estetický. Nosí barvy jako světle růžová, modrá, zelená, fialová, žlutá a bílá. Pokud oblečení ve vašem šatníku odpovídá těmto barvám, dosáhnete dokonalého vzhledu. Mnoho z nich se skládá zdžínů s vysokým pasem a topu s dlouhým rukávem nebo svetru. Je to tak jednoduché a může to vypadat opravdu neformálně. Ujistěte se, že top, který máte na sobě, je těsně přiléhající a je jednou z barev, které jsem již zmínila.

5.Grunge

Grunge je v dnešní době tmavší a ostřejší. Historicky, má své kořeny v 80. letech na hard rockové scéně v Seattlu ve Washingtonu jako kontrakulturní, anti-konzumní hnutí, hudební žánr a móda, kterou si oblíbily kapely jako Nirvana, Pearl Jam, Alice in Chains a Soundgarden. Grunge oblečení mělo být nadčasové a docela ležérní. Tento styl je typický tmavými barvami, tričkem s dlouhým rukávem pod jednoduchým tričkem s logem či nápisem. Doplňkem může být řetěz, náhrdelník, podkolenky či síťované punčochy.

Takže tady to máte, rychlokurz o pěti populárních estetikách! Pokud se chcete dozvědět více, zůstaňte naladěni, protože přijdu s několika dalšími příspěvky o estetice. Uvidíme se při dalším článku a nezapomeňte, ***Noste to, co je vám příjemné a cítíte se pro tom jako své pravé já***.

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:38

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:47

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:47

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:48

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:48

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:47

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 14:57

A co jste dělali vy?

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 14:57

Spisovatelské okénko

Příběhy z nejbližší rodiny se často vypráví. Mohou nám přinést i nějaké poučení nebo pobavení. Bude to i tento příběh?

Je to příběh mojí babičky, která se narodila za druhé světové války chudým rodičům na východním Slovensku. Její rodiče neuměli číst a psát, rozeznali jen základní číslice a písmena. Babička chodila v zimě do školy a v létě musela pracovat na poli a chodit na pastvu s dobytkem. Pocházela ze sedmi dětí a byla nejstarší. Pomáhala mamince se starat o mladší sourozence a v šestnácti letech šla pracovat k sedlákovi. O rok později odjela z domova za prací na druhou stranu Slovenska, aby pomohla uživit rodinu. Část peněz posílala domů.

Po delší době se rozhodla, že udělá rodičům radost, a protože se dlouho už neviděli, nechala se za své vydělané peníze vyfotografovat u profesionálního fotografa. Fotku nechala zarámovat a poslala ji poštou jako dáreček k Vánocům rodičům. Z dětství neměl nikdo z nich žádnou fotku, a proto samotná fotografie byla pro ně vzácností. A z dárečku se těšila, přemýšlela nad tím, jakou jim udělá radost.
Když tatínkovi přišlo oznámení, že má na poště uloženou zásilku, jelikož byla tuhá zima a hodně sněhu rozhodnul se, že vezme sáně. Domníval se, že zásilka váží třicet kilogramů. Přišel na poštu podal oznámení paní listonošce a ona mu předala malý balíček. Tatínka to překvapilo a rozrušeným hlasem sdělil paní listonošce: ,, Co jste mi to dala, to je všechno? Já jsem přijel se sáněmi, že nám Marča posílá k Vánocům velký balík a vy mi dáte takovou malou obálku?“ Paní v okénku mu odpověděla: ,, Asi jste si spletl hmotnost, zásilka vážila pouze třicet gramů a vy jste si asi myslel, že to bude třicet kilogramů.” A ukázala mu na lístečku, že je tam uvedeno třicet gramů, a ne třicet kilogramů.

Rozčílený tatínek vzal zásilku a jel na saních domů. Všechny děti ho už vyhlížely a těšily se na velký balík dobrot od Marčy a jaké bylo jejich zklamání, když tatínek přivezl malou obálku. Doma ji potom rozbalili, a nakonec byli šťastní, že můžou Marču vidět i když jenom z fotky. Dali si ji pod stromeček a měli sice skromné, ale hezké Vánoce.
Tento příběh se vypráví jako úsměvná historka už léta.

SEKANINKA 01. PROSINEC 2020 15:36

HROM LISTOPAD 2020

Redakce:
Tamara, 7.C
Eva, 7.A
Ema, 7.A
Sára, 7.A
Sabina, 9.A
Denis, 9.A
Bernard, 9.B
Štěpán a Lucie, 6.A
Nela, 7.A
Mgr. Lenka Vejrová
Mgr. Lenka Mazurková
Mgr. Olga Kupková